

SKAUTSKOU STOPOU.

10. února 1950,
Vychází nepravidelně a za
zprávy nikdo neodpovídá.

Dvě čísla vyšla jako průklepy v únoru a dubnu 1949, třetí bylo Vánoční

Milí bratři a sestry!

22. únor je mezinárodní den skautů a skautek. Oslavujeme tehdy narozeniny zakladatele skautingu Lorda Baden Powella /1857/ a jeho paní, dnešní světové náčelní skautek.

Vzpomínáme v ten den že skauti na celém světě jsou jedna rodina, že je pojí skautské bratrství bez ohledu na rasy, národy a náboženství. My za hranicemi cítíme se více součástí toho světa skautů, ale nezapomínejme že naším skautům doma zbylo skutečně jen právo v ten den "rozjímání", protože alespoň myšlení je svobodné. Budme dobrými bratry a sestrami všech skautů na světě a rodnými bratry a sestrami naším doma. Snažme se co nejvíce ve světě poznat, abychom jim jednou vybudovali zase skauting takový, jaký býval za svobodných let.

Skautky po celém světě konají v den "Rozjímání"/thinking day/, nebo na nejbližší schůzce zvláštní obřad.

Děvčata stojí v kruhu klubovny. Každá z nich symbolizuje jednu zemi a má buď odznak té země, nebo praporek na šáku přišpendlený, či snad i součást nář. kroje. V místnosti je tma, dívky drží v rukou každá svíci dosud nerozžatou. Uprostřed vudkyne rozžehne svoji svíci s krátkým proslovem vysvětlujíc, že to světlo symbolizuje skautskou myšlenku, která se zrodila. Nyní každá z dívek přichází k ní, přináší pozdrav "svě" země, sdělí, co ona přinesla skautingu do světa, zapálí si svíci od vudkyne a vrací se do kruhu.

Tak na př. Finsko: Přicházím ze země modrých jezer a šumících borových lesů a přináším tajemství tělesné kultury a zdraví Fina. Odchází se slovy: Zapálím oheň na žulové výspě, aby se zrcadlil v tisíci jezerech a milionech duší našich děvčat, která poznala skauting. ...

Budete-li pozváni někde na tuto slavnost a reprezentovat naši zemi, nezapomente na naše písně a lidové tance, připravte si několik slov a dejte přeložit do domácího jazyka. Naučte se proslovu a nečtěte jej z papírku, drobné chyby vám prominou.

Několik slov o historii českosl. skautingu.

Budete leckde pozváni mezi skauty, budou se Vás ptát na skauting u nás a zopakujme si proto hlavní hesla. Skauting u nás založil prof. Antonín Bedřich Svojsík, /1835-38/ v r 1911. První oddíly v Praze, Třebouchovicích, Uh. Brodě, spolek se jmenoval Junák, Český Skaut. První kniha Základy Junáctví /v ní také články Masarykův/ Po válce 1919 založen Svaz Junáků Skautů a Skautek ČSČ. Po celou dobu u nás byla prakticky jen jedna organizace skautská, nepatrně společně nestojí za zmínku. Lesní školy po vzoru Gilwell Parku jsme měli od r. 1923, vynikali jsme vždycky v táboření a táb. stavbách. Podstady známe po celém světě, jako českosl. specia-

lita. Za první republiky u nás bylo celkem asi 100.000 skautů a skautek.

V r. 1939/leden/ přejmenoval se spolek na JUNÁK, pod nátlakem tehdejší vlády. Junák byl rozpuštěn Gestapem 4. list. 1940, jmění konfiskováno a za války mnoho činovníků/scouters/ v konc. táborech. Mezi nimi i tehdejší náčelník Řehák. Po válce u nás přes 200.000 skautů a skautek.

Svaz Junáků a později Junák byl společnou organizací chlapců i dívek tak usatvenou, že dvě náčelnictva/dívčí a chlapecké/ mělo společnou Ustř.Radu /Central Executive Committee/ a společného starostu.

Od r. 1920 byl skoro stále Svojsík členem International Committee a po válce od r 1947 V.Fanderlík. Zaujímal tedy Českosl. vždy nejvyšší funkce ve světovém skautingu.

O dnešním stavu skautingu doma jsem Vím napsal posledně.

Zprávy o Nás.

V poslední době emigruje se z Německa skoro vyhradně do Austrálie a jen malý zlomek do USA, pokud měly záruky nebo do Jižní Ameriky. Itálie skoro výhradně do těchto dvou zemí. Jen dva odejeli z Itálie do Holandska a dva do Francie/individuálně/

Přečtete si co píše jeden z Brazílie:

... všechno je tu jiné než u nás a jiné, nežli slavní páni profesori píší v zeměpisných učebnicích.. běda kdyby se někdo nenaučil, že v La Plata je evropské podnebí, to by byla "sardel". Evropské klima, když je tu 30 st. C. a ta se denně zvýší a sníží tak že je rozdíl 30 st. Slunce praží a při tom příšerně prší ... Obchody přeplněné zbožím. Vlaky a električky, rozchod kolejnic 1.60, 1.-, 0.60 m. Jezdí to jak obložené chlebičky, lidé z nich visí, sotva si vozy vyhnou. Sociální rozdíly jsouřvavé. Na jedné straně milionáři, na druhé chudáci živoří v boudách jako pro psy. Jsou tomu většinou sami vinni, jsou s tím životem spokojeni, nesnaží se, když prší a to je často, prostě nejdou do práce.

Na Amazonce žije asi 7 milionů Indianů kteří nepustí do těch krajů jediného Bělocha. Nikdo, kdo se o to pokusil se nevrátil. Z poslední expedice asi 400 vojáků se jich vrátilo 8. Ostatní zahynuli pod šípy a oštěpy divochů. Nedavno byl poblíže St. Paulo zastřelen Tygr.

Každý zde chodí ozbrojen alespon velikým nožem, pochopitelně schovaným. Uplatkářství zde květe jako nikde na světě.

... máme již šicí stroj, nábytek, elektrická kamna a jsme docela slušně oblečení. ... Ale podnebí tu nesnášíme takže budeme musit odstartovat.

A co píše jedna sestra z Brazílie.

Konstatují, že emigrace není osina a těším se, až postartuji domů...

Země je to prokletá a lidé hnusní. Honba za obchodem a za miliony. Okrádají se, vraždí, kradou děti za výkupné, škrtí ženy z legrace, vůbec není radno večer chodit na ulici. Někdo vraždí třeba jen blondýnky a tak se asi nechám přebarvit. Střed města Rio de Janiero je nádherné..... šiléný pouliční ruch..přepych, elegance...Stačí jet o 30 min. dál a není kanalisace, světlo svítí jen někde, není dlaždění, špína, lidé se válí před domky....Začala jsem šít šaty... paráda je všude zlatý důl....

Bru. S. se v Australii líbí.

Pracuje na stavbách telefonního vedení nedaleko Molong, N.S.Wales.

....Před Vánocemi jsem konečně vplul mezi Australské skautstvo "de jure". Vlčata pořádala party a byli tam od nejmenších až po veterány. Uvítali mne okázale a mile a jako "dobřej čech" jsem měl hned delší nesouvislou řeč. Několik veteránek dokonce ze slušnosti zaslzelo, když jsem se zmínil o podílu našich skautů na těžkém životě doma... Možná, že chudery plakaly nad mou angličtinou... Máme v Molongu oddíl skautů, pár roverů, smečku vlčat, oddíl skautek/průměrně hezčí nežli u nás/ roj světlušek a prima SPJ /každý tatík se urazí, když s ním nejdu na pivo/. Všichni mi říkají Bill a jsem tu velmi populární. Oni mne totiž strašně přecenují... Upřímně řečeno jsou to strašní srabi, co se klasického skautingu týče. Zatím jsem viděl jejich činnost v Orange a v Dubbo, vešměs mastnácký skauting. Každá Scout Hall je vlastně tělocvična s klavírem v rohu. Taková skutečná naše klubovna je pro ně úplná filmová atrakce. Vlastních rukodělných výrobků jsem tu také neviděl... Kdo to byl Seton také nevědí.

Dále píše .. nemají družinový system, jen oddílové schůzky, vedu nyní jejich instrukční schůze pro rádce, ...o Vánocích jsem s kluky tábořil a koukali na mne jako vrány. Viděli poprvé, že se může vařit na různých ohništích. Oni jenom "ohřívají" protože jako praví mastnáci mají všechno v konzervách. Strašně se divili očištnému ohni a uklidu tábořiště, a moji busolu si vůdce vypůjčil domu a bude si orientaci "opakovat".

Jedno je tu lepší než doma. Děti. Jsou aktivní, vnímavé, užasně přirozené, navzájem kamarádké a nadšené i co toho zdejšího skautingu. Zkrátka lepší duch. To ale souvisí s celkovou úrovní lidí. Nejsou ovšem tak vševědoucí, jako naši malí i dospělí. Líbí se mi mezi nimi a snad se jim časem zalíbím i já.

Br. Bonzo není tak nadšen Australií. Píše:.....

Uplyně Vám zvidím město. Pomalu asi zapomenú, jak vypadá civilizace... Začalo to nevině. V campu v Bomegille jsme dostali od ředitele jazykového kursu doporučení: Jsou to studenti, dejte je do předměstí Melbourne. Přišli jsme na Employment office a tam se na nás úředník podíval a řekl: samozřejmě.... A zatím nás dovezli do Rocklands. To je v řeči přistěhovalců slovo rovnající se v jiných řečech cizinecké legii... HRIZA.

Představte si zlatokopecký tábor, jak o nich psávali v Rodokapsu. Každý má svůj stan a v něm železnou postel a pytel slámy/ne slánník/Na okraji stanového hřbitova je sem tam budova z vlnitého plechu, jako W.C. nebo "společenská místnost" a kuchyně, koupelna a pod.

Mým stálým nástrojem je lopata a krompáč, někdy vystupuji pohostinsky ve skladišti třaskavin. Pracujeme na stavbě přehrady a všech pomocných pracovištích, jako lom, píla a zavodňovací kanál. Pracuje se od 8-12 a 13-17. V 10 a 15 je přerušena práce na smoke-time. Na zahoukání sireny musíš pustit všechno co máš v ruce, třeba by to byl ekrasit. Rovněž tak se s prací začíná.

Dále popisuje život v táboře, těžkou práci, nošení cementu, zchátralé typy ožralců, kteří propijí a orohrají v kostky sobotní výplatu do ponděl-

ka... Práce je na něho příliš těžká, nemůže nořit těžké pytle cementu a měl proto již 2 týdny neplacenou dovolenou. Pravděpodobně, doufá, že se dostane jinam.-

A ještě několik slov o životě zde. Píšeš, že Váš život je mosaikou. Nevím k jaké mosaice bych měl přirovnat náš. Snad k prašné, jako kámen tvrdé cestě bushem, který je nekonečně veliký a nekonečně jednotvárný.- Náš život je řízen sirenou od probuzení do večera. Po večeři se nudíme před stany. V sobotu a neděli je změna. To se nudíme celý den. Peníze jsou vypláceny každou druhou středu. To poznáš ihned. Plno řevu, chrastění láhví a hracích kostek se mísí se stříbrným zvukem peněz. Hraje se buď "heads and Tails /hlava -Orel/ nebo v kostky. Desítky liber se válejí v prchu, mezi zpitými chlapy a putují od jednoho ke druhému. Hraje se apije až dojdou peníze. To bývá v sobotu. V neděli se zotavují z deliria a v pondělí zase jdou dřít znova. Jsou tu lidé odění jen v cárech, někteří nemají ani pokrývku a spí jak jsou. Mezi nimi najdeš bývalé učitele, lékaře, kapitány obch. lodí, a jiné záhadné existence. ...

V další části popisuje Bonzo zvířenu a záhadný hmyz.. o tom příště.

Skautské Časopisy:

Časopis Jamboree přináší v č.12/49 článek o vzniku skautského odznaku, který znazornuje hrot magnetky, směřující k severu. Rozebírá, jak bylo užíváno symbolu "fleur de lis" v minulosti.

Čís. 1/50 přináší článek o skautingu ve velkých městech, kde se nedá vlastně provádět činnost venku. VČ. 2/50 je dlouhý článek o DP skautech a vzniku D.P.Divise i její práci.

V jiných sk. časopisech se píše v poslední době hodně o výměně skautů různých zemí na tábory.

D.P. Division bude likvidovat do konce června 1950. Většina skautů již emigrovala a z lonských 22.000 zbylo jen asi 3000. Proto také píše br. Monnet, abychom činnost co nejvíce omezili a postupně připravili oddíly k likvidaci. Není místa na velkou činnost a přípravu do budoucna, protože do leta nikdo v Německu nezůstane. Proto také nechce, aby byl určován, nebo volen nový, či další Chief Scouter na krátkou dobu, zvláště když br Kim" has done remarkably good work with the Czech Scouts right through!

Luxemburští skauti uspořádali mezi sebou sbírku čatstva a na popud našeho br. J., který byl v Lux. poslali je našim skautům do Německa. Celkem poslali 14 beden obsahující na 1500 kusů čatstva, které bylo rozděleno chlap. a dívčím oddílům.

Vánoční dárečka pro děti v oddílech byly poskytnuty ze sbírek angl. skauťek.

T.G. Masaryk se narodil 7.3. před sto lety. Všude mezi krajany budou jeho narozeniny oslavovány. Nezapomente, že byl protektorem Skautingu u nás a upřímným příznivcem. Nezapomente na oslavy a dejte k nim popud!

Dr.Velen Fanderlik.

132, Ebury Street, London, S.W.1.

Milí bratři a sestry!

Jsmě zase o rok a krok dál. Mnoho z těch, kteří slavili vánoce loni ještě v táborech jsou dnes již na druhé polokouli, ale někteří jsou stále ještě tam, kde byli.

Vzpomínám na Vás všechny, přeji Vám radostné svátky a propůjčím rok alespoň ten další krok. Nemějte mi za zlé, že nemohu každému psát zvlášť, je Vás mnoho a jsem na to sám.

Vzpomínáme na naše bratry a sestry doma a věříme v jejich čistou víru a statečné srdce. Až půjdete na štědrý den s půlnoční domů, dívějte se na "Severku" a myslete na ně! A Vy na jihu vyhledejte Jižní kříž. Tak jsme se smluvili s některými z bratří, když jsem odcházel poprvé. Budou se dívat stejným směrem a najdou v tom sílu. Dnes jí potřebují víc nežli kdy jindy.

1. Co je nového mezi námi: V táboře Valke u Norimberky byl od jeho založení náš skautský oddíl T.G. Masaryka. Měli svoji klubovnu, vymalovanou skautskými obrázky, čítárnu, hřiště se skautskou mosaikou, stožár s vlajkou oddílový prapor, bydlili na jednom baráku a skautovali od rána do večera od ranního cvičení po večerní schůzky a přednášky, výlety, soutěže, Svojsíkův závod, zkoušky a cvičení. Skauting je držel nad mravním úpadkem tohoto tábora, kde nebylo nic, jen bída, hlad a rvačky a loupeže denní události. Vedoucí oddílu br. Hasek odešel nedávno do kláštera a oddíl převzal br. Sam Svoboda. Máte, bratři, ještě hodně práce před sebou a doufám, že bude stejně úspěšná a hodnotná jako loni.

2. Skautský oddíl v New Yorku, založili naši hoši, kteří emigrovali do USA, většinou z italských táborů. Podnikli několik výletů, účastnili se Loyal Parade a dostali krásnou vlajku od jedné naší krajanek p. Jarolímkové

3. Luxemburští skauti uspořádali loni v zimě sbírku šatů a prádla pro naše skauty v táborech v Německu. Nyní tutéž sbírku opakovali a zase se hodně sešlo. Doufám, že v brzké době dojdou věci do táborů.

4. Zájezd našich skautek do Norska se uskutečnil v létě. Dvě naše skautky z Německa byly pozvány sestrami v Norsku. Bydlily v táboře v krásné krajině v dřevěných chatách, jejich hostitelky se o ně staraly sestersky a daly jim příležitost poznat sestry z celé řady jiných DE národů. Naše sestry si získaly zájem a přiznaly všech národních tancí a písní, které předvedly. Přispěly také hodně k rozčištění znalostí našeho národa a měly příležitost vysvětlit na severu něco o našem osudě a naší vlasti.

5. Kolik bylo skautů v Německu se dovídám nyní ze závěrečných statistik našich středisek v jednotlivých táborech. Nejsilnější byla svého času střediska v Ludwigshurgu a v Murnau a celkem prošlo našimi oddíly 850 skautů a skautek. Vzhledem k těžkým poměrům v táborech, nedostatku spojení mezi jednotlivými skupinami, stálému stěhování a přesouvání IRO táborů a také vzhledem k tomu, že mezi uprchlíky bylo mnoho lidí dospělých a často i starých, aby se hlásili mezinás je to číslo uctyhočné. S vědomím dobře vykonané práce, s určitým pocitem tesknosti, tak jako když se bourá letní tábor, li vidujeme. Ale jsme si vědomi všichni, že všichni ti, kdo prošli našimi řadami našli ve skautingu oporu, přepluli těžkou dobu a jsou dnes již v nových domovech.

6. Konference Mezinárodního komitétu Skautů v Lisabonu se konala v září. Účastnil jsem se jí opět a měl jsem příležitost setkat se se skautskými funkcionáři z celého světa. Dnes sdružuje Skautská mezinár. organizace celkem skauty z 50 států /Dnes nejsou zahrnuti di tibiti čísla/ a přes 6 milionů skautů na světě. V některých nových zemích na Východě/ Pakistan, Indie a pod. jsou počty velmi značné a snad toto číslo bude v velice krátké době vyšší. Bylo také jednáno o skautech uprchlících ze zemí "za oponou". V jednotlivých zemích na západě zřizují se skautští "konsulové" z uprchlíků, kteří se mají starat o to, aby skauti a skautky, kteří emigrují do těchto zemí se dostali do styku s místními organizacemi a oddíly a mohli pokračovat ve skautském životě. Hlasy se proto "konsulům" jejich jména jsou uvedena níže. Jenom tam, kde je větší počet skautů téže národnosti, mohou založit vlastní družinu, nebo oddíl, no případně i větší jednotku v rámci místní skautské organizace.

HLASTE SE PROTO co nejdříve u našich "konsulů-skautů" nebo navažte na styk přímo s ORGANISACEMI SKAUTU MÍSTNICH.

7. Světová Konference skautek se konala v srpnu v Oxfordu /poslední v r. 1948 v USA/ Účastnilo se jí 27 národů. Sestra V. se účastnila jako členka sekretariátu celé konference i slavnostní recence angl. královny.

8. Časopis KATOLIK vydávaný v USA v Illinois otiskuje každý týden skautskou hlídku. Jsou v ní pravidelně skautské články, vzpomínky na domov a zprávy o našich skautech v cizině, pokyny pro skautské oddíly a informace každému užitečné. Také všechny naše důležité zprávy jsou publikovány v tomto časopise. Je to prozatím jediný krajaňský list, který naše zprávy pravidelně otiskuje a cirkuluje do celého světa. Napište o sobě, o nových zkušenostech v nových zemích, zajímavosti, pokyny, rady a pod. na adresu redakce: Czechoslovak Boy Scouts, St. Proconius College, Lisle, Illinois, USA.

9. Bratři a sestry, kdo jste emigrovali do ciziny a již jste někde více méně usazeni, jakmile dostanete STOPI, pomozte vystopovat ostatní a pošlete jim adresy všech svých známých bratrů a sester, které znáte.

10. Amerického národního Jamboree ve Valey Forge se účastnilo několik našich skautů, kteří již emigrovali do USA. Dva z nich /kdysi v Ludwigsbu- burgu / se sešli po dlouhé době zase spolu pod stánek. Ivan a Unkas. Ivan přijel jako člen kapely/trubač/ a troubit se musil honem naučit. Ale nějak se naučil zřejmě dobře.

11. Skautská legitimace budou rozesílány našimi "konsuly". Upozornuji opět, že to nejsou legitimace spolkové, neboť nejsme spolek, ale jakási potvrzení o bývalém členství Junáka a příslušenství k našim skautům.

12. Adresy "konsulů": USA: Mr. Brož, St. Proconius College, Lisle, Illinois, USA. Německo: Dr. Ing. Bedřich Woitsch, IRO Tr. O. Wartenberg bei Moosburg. Obb. Germany US Zone. Kanada /prozatím/ Jar. Vejvara, 311, Woolwich Str. Guelph, Ontario. Norsko: Jan Adam, Singsaker Studententer- hjem, Trondheim Norge. Francie: Josef Kumnošt, 18, Rue Rochecourt, Paris 9eme. V jiných zemích dostanete stopu přímo od svých "konsulů"

Posílám několik výtisků navíc "konsulům" a prosím, aby je rozeslali "novým usedlíkům" s nimiž se sejdou.

Přihazuji polénko do našeho vánočního táboráku s heslem: Chceme věrni zůstat..... A přejí Vám lepší 1951. druhou polovici století

Váš ze všech,

Václav Fanderlík,

132, Ebury Str. London, S.W.1.